

Μην ερεθίζεις την όρεξή σου! - Του Πρωτοπρεσβύτερου Γεωργίου Δορμπαράκη

/ [Γνώμες](#)

«Απόφευγε σαν μαστίγα τους τόπους των πτώσεων. Διότι όταν δεν υπάρχει εμπρός μας ένα οπωρικό, δεν ερεθίζεται και τόσο η όρεξή μας» (Άγ. Ιωάννης Κλίμακος, λόγ. γ', 10)

«Εκ του οράν το εράν», από την όραση πηγάζει η επιθυμία. Ένα παλιό γνωμικό που καταγράφει αυτό που συμβαίνει με την ανθρώπινη φύση: αυτό που έχω μπροστά μου, προκαλεί την επιθυμία μου για να το γευθώ. Κι όχι μόνο η όραση, κατεξοχήν βεβαίως αυτή, αλλά και οι άλλες αισθήσεις: προκαλούμενες εξάπτουν την επιθυμία στον άνθρωπο. Εκεί δεν στηρίζεται και όλη η επιστήμη με τις διαφημίσεις; Σου φέρνουν το προϊόν μπροστά σου, με ωραίο περιτύλιγμα, εξωραϊσμένο στο ανώτερο δυνατό, ολοζώντανο, ντυμένο και με την κατάλληλη μουσική, και χωρίς να το χρειάζεσαι σε προκαλούν να το

πάρεις, να το δοκιμάσεις. Σε κάνουν να το θεωρείς απαραίτητο στη ζωή σου. Γιατί έχουν σπουδάσει την ψυχολογία του ανθρώπου. Γιατί τελικά σε ξέρουν.

- Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Δορμπαράκης

Μην υπερτιμάς λοιπόν τις δυνάμεις σου. Δεν είναι τυχαίο αυτό που κηρύσσει η Γραφή και όλη η Πατερική Παράδοση, ότι ο χριστιανός «πάντα εγκρατεύεται». Η εγκράτεια, ως αυτοσυγκράτηση, ως διαρκής έλεγχος των επιθυμιών μας, είναι γενική αρετή που διατρέχει τη ζωή του πιστού καθημερινά και διαπαντός: στα μάτια πρώτα και σε όλες τις αισθήσεις έπειτα. Λοιπόν, εκεί που έχει υπάρξει πτώση, μην ξαναπάς. Ή αν βρεθείς εξ ανάγκης, να είσαι σε επιφυλακή. Μην ξανοίγεσαι. Και μάλιστα, όταν ξέρεις ότι αυτό που έχει συμβεί μία φορά, είναι εύκολο να γίνει και δεύτερη, και τρίτη. Γιατί συνδράμει την κατάσταση αυτή η συνήθεια που είναι δευτέρα φύση για τον άνθρωπο. Όπως το λέει το πατερικό λόγιο: «Μη συνηθίσης ήτταν εν πολέμω. Η γαρ συνήθεια δευτέρα φύσις εστίν».

Ισχύει όμως και το αντίστροφο: αφού προκαλούμαστε στην επιθυμία μας με την όρασή μας και με ό,τι μας φέρνει στη μνήμη ο τόπος μιας πτώσεως, ας επιλέγουμε εκείνους τους τόπους, εκείνες τις καταστάσεις, εκείνους τους ανθρώπους, που μας προκαλούν στο αγαθό. Έλεγε ο άγιος Επιφάνιος ότι και μόνη η θέα της Αγίας Γραφής για παράδειγμα μας ωθεί στο αγαθό. Πόσες φορές μία εικόνα του Χριστού, της Παναγίας, ενός αγίου δεν μας έκαναν να θελήσουμε να προσευχηθούμε; Πόσες φορές ένας αγιασμένος τόπος: ένας ναός, ένα μοναστήρι ακόμη περισσότερο, δεν μας οδήγησαν σε κατάνυξη; Κι ακόμη: πόσες φορές η συνάντηση με έναν γνήσιο άνθρωπο του Θεού δεν μας έδωσε την αφορμή μετανοίας μας και εσωτερικής αλλαγής;

Πηγή: pgdorbasp.blogspot.com – pemptousia.gr